KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2753/80

af 28. oktober 1980

om ændring af forordning (EØF) nr. 2325/80 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for de supplerende foranstaltninger, der er forbeholdt indehavere af langfristede oplagringskontrakter for bordvin for produktionsåret 1979/80, samt af forordning (EØF) nr. 2187/79 og (EØF) nr. 2281/79, for så vidt angår de bordvinsmængder, for hvilke der kan indgås leveringskontrakter som led i de supplerende foranstaltninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1990/80 [2], særlig artikel 12, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2325/80 [3] er det fastsat, at anden vin end den, der har været undergivet langfristet oplagring, på visse betingelser kan destilleres som et led i de supplerende foranstaltninger, der er forbeholdt indehaverne af sådanne kontrakter; der er opstået en vis tvivl med hensyn til metoden for omregning mellem bordvinsmængder, for hvilke der er indgået oplagringskontrakt og bordvinsmængder, der kan destilleres som erstatning; det bør præciseres, at denne omregning skal ske efter de bestemmelser, der er fastsat i nævnte artikel 3, stk. 2, mellem de bordvinsmængder, for hvilke der er indgået oplagringskontrakt, og som svarer til den procentdel, der er godkendt til destillation, og den vinmængde af samme type, for hvilken leveringskontrakten er indgået;

der er opstået tilsvarende vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af forordning (EØF) nr. 2187/79 [4], ændret ved forordning (EØF) nr. 2847/79 [5], samt forordning (EØF) nr. 2281/79 [6], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2847/79; disse mangler bør afhjælpes ved at ændre de to forordninger på samme måde som angivet for forordning (EØF) nr. 2325/80;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 3. i forordning (EØF) nr. 2187/79 affattes således:

»3. Såfremt vin, for hvilken der ikke er indgået oplagringskontrakt, destilleres i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2186/79, kan den vinmængde, der omfattes af leveringskontrakten, være større end den vinmængde, for hvilken der er indgået oplagringskontrakt, på betingelse af, at det samlede alkoholindhold i den vin, der skal destilleres, ikke er højere end alkoholindholdet i den vinmængde, for hvilken der er indgået oplagringskontrakt, og som er godkendt til destillation.«.

Artikel 2

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2281/79 affattes således:

»Såfremt vin, for hvilken der ikke er indgået oplagringskontrakt, destilleres i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2186/79, kan den vinmængde, der omfattes af leveringskontrakten, være større end den vinmængde, for hvilken der er indgået oplagringskontrakt, på betingelse af, at det samlede alkoholindhold i den vin, der skal destilleres, ikke er højere end alkoholindholdet i den vinmængde, for hvilken der er indgået oplagringskontrakt, og som er godkendt til destillation.«.

Artikel 3

Artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2325/80 affattes således:

»2. Der kan destilleres

— vin, der har været undergivet langfristet oplagring,

— anden vin af samme type, der er fremstillet af oplagringskontrakten indehaver.

---

(1) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.
(2) EFT nr. L 195 af 29. 7. 1980, s. 6.
(3) EFT nr. L 234 af 5. 9. 1980, s. 17.
(4) EFT nr. L 252 af 6. 10. 1979, s. 14.
(5) EFT nr. L 322 af 18. 12. 1979, s. 15.
(6) EFT nr. L 262 af 18. 10. 1979, s. 22.

I det tilfælde, der omhandles i andet led, kan den vinmængde, der omfattes af den i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 343/79 nævnte kontrakt, være større end den vinmængde, for hvilken der er indgået oplagringskontrakt, og som svarer til den procentdel, der omhandles i artikel 2, stk. 2, litra a), på betingelse af, at det faktiske alkoholindhold i den vin, der skal destilleres, ikke er under 10 volumenprocent, og at det samlede alkoholindhold i denne vin ikke er større end alkoholindholdet i den vinmængde, for hvilken der er indgået oplagringskontrakt, og som er godkendt til destillation.«.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 1 og 2 anvendes fra den 16. september 1979.

Artikel 3 anvendes fra den 16. september 1980.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. oktober 1980.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand